

Výsledek družstva ve štafetovém závodě je závislý na kvalitě a spolupráci všech jeho členů. Chtějí-li uspět, musí být nasazení všech vyrovnané a maximální.

Štafetu vedení redakční rady časopisu *Beton a zdlivo* rozeběhl před třemi lety prof. Ing. Milík Tichý, DrSc. Na konci prvního úseku je časopis, který si vybojoval svoje místo nejen mezi čtenáři, ale i autory příspěvků a inzerujícími firmami. Uvedeného výsledku by nebylo možné dosáhnout bez spolupráce redakce, redakční rady, autorů, lektorů, tiskárny a dalších. Podstatný podíl má však první předseda redakční rady (stejně jako ve štafetách je podstatné, jakým způsobem závod rozeběhne první běžec), který se zasloužil o nasazení vysoké náročnosti na odbornou kvalitu příspěvků, jazykovou kulturu a formální kvalitu zpracování celého časopisu.

V minulém čísle jste se dozvěděli, že Milík Tichý první úsek dofinišoval a já jsem byl požádán převzít štafetu. Bude to nelehký úkol udržet nasazenou laťku kvality – a nejenom udržet – v duchu prvního běžce je třeba neustále usilovat o další a další vylepšování skladby časopisu a zvyšování jeho odborné, jazykové a formální úrovně. Výhodou druhého závodníka štafety je, že může těžit z dobře rozběhnutého závodu, výhodou předsedy redakční rady, že není na trati sám a redakce, redakční rada, tiskárna, lektorů a autoři jsou již rozběhnuti správným směrem. Doufám, že v závěru druhého úseku nebudete Vy, čtenáři, zklamaneč konstatovat, že náskok z prvního byl ztracen.

Dovolte mi, abych za celou redakční radu a redakci poděkoval Milíkovi Tichému za to vše!

Obytný dům Na Kocínce v Praze 6

Residential Building Na Kocínce, Praha 6

Vladimír Daňkovský

Pětipodlažní bytový dům s podzemními garážemi a obchodně využitým parterem. Železobetonový monolitický skelet – bezprůvlakové desky – ztužující schodišťová jádra. Zastřešení pomocí obloukových lepených nosníků. Obvodový plášť – vyzdívaný sendvič.

Residential building with parking garage in the basement, commercially used ground floor and four floors of luxury flats. Reinforced concrete frame system with flat slabs and bracing stair walls. Arched, laminated wood roof girders. Masonry enclosure with plastered veneer.

Objekt je postaven na místě původního objektu pavlačového bytového domu z první poloviny minulého století, který nebyl již od konce války obydlen. Zdevastovaná stavba vykazovala masivní problémy ve všech konstrukčních prvcích. Hnilobou a dřevokaznými houbami napadený krov, dřevěné stropy i okolní zdlivo, rozsáhlá destrukce nosného zdliva dlouhodobými účinky atmosférické vlhkosti a mrazu i vztlínáním zemní vlhkosti nechráněnými základovými konstrukcemi až do výšky 2. nadzemního podlaží. Historická hodnota stavby byla přitom z památkářského hlediska minimální. Na základě demoličního výměru byla proto původní stavba odstraněna.

Na takto vzniklém pozemku byl navržen nový bytový dům (obr. 1), který doplnil a uzavřel severovýchodní frontu ulice Na Kocínce, která představuje zbytek původního uličního schématu z 2. poloviny 19. století. Okrajová poloha této ulice, vedoucí podél architektonicky velmi hodnotného objektu základní školy v Bílé ulici (arch. Jan Gillar, 1933) ke stadiónu Na Kotlářce, zajišťuje příjemné prostředí pro bydlení i práci a to v lokalitě,

kteřá bezprostředně navazuje na reprezentativní sídliště Baba, projektované předními českými architekty ve 20-tých a 30-tých letech. Toto sídliště ve své době znamenalo skutečný průlom moderní světové architektury do pražského prostředí.

Architektonické řešení

Místo stavby neklade architektonickému řešení žádné výrazné podmínky. Stavby v bezprostředním okolí jsou slohově velmi různorodé, od historizující budovy v nároží do náměstí Na Santince, přes funkcionalistickou školu v Bílé ulici, mateřskou školu ve stylu socialistického realismu při vstupu do sportovního areálu Na Kotlářce až po málo výraznou zástavbu bytových domů z 50-tých a 60-tých let na rohu ulice Bílé. Základní myšlenkou návrhu je navázat nový objekt objemově na dům čp. 210 (viz barevná příloha) a akcentovat jeho současnost a polyfunkční využití. V členění čelní fasády jsou respektovány dvě linie říms ze sousedního domu, které podtrhují vizuální návaznost obou staveb. Hmotově odděleno je ustupující čtvrté nadzemní podlaží, ukončené křivočarou střechou, rozdělenou na tři segmenty odpovídající třem mezonetovým bytovým jednotkám, umístěným v posledních dvou podlažích. Uzavření krátkého bloku domů po severní straně ulice Na Kocínce tvoří vertikální hmota příčného traktu, oddělená od podélné fasády prosklenou stěnou schodišťového prostoru. I tato hmota je ukončena křivočarou střechou, která zdůrazňuje nároží stavby.

Na dvorním průčelí je severní fasáda posunuta až do hraniče pozemku, neboť původní zadní dvůr domu je zastavěn podzemními garážemi. Fasáda je rozčleněna mělkými balkóny, které mají příjemný výhled na vilovou čtvrť Hanspaulka. Výrazným